

Vrouw in deze tijd

Als je een christelijke boekwinkel binnenloopt, kom je veel cadeauartikelen tegen. Vaak voorzien van een bijbeltekst. Maar er zijn ook andere teksten: je bent waardevol, je bent uniek, je bent geliefd. Nu is dat niet verkeerd. Maar het roept wel de vraag op waarom er zo'n hang is naar dit soort teksten. Waarom boekjes met titels in deze trant goed verkopen en conferenties waar vrouwen bemoedigd worden door hen te vertellen dat ze de moeite waard zijn, binnen enkele dagen vol zitten.

Vrouwen, ook christenvrouwen worstelen met onzekerheid, zoeken naar bevestiging, streven naar volmaaktheid en raken verstrikt in alles wat op hen afkomt. Maatschappelijke ontwikkelingen spelen daar zeker een rol in. Gevolgen van materialisme (alles moet leuk zijn, met alle hypes meedoen) en individualisme (nadruk op zelfontplooiing en zelfverwerkelijking) zijn ook onder christenen merkbaar.

Vrouw met een naam

In de Bijbel komen we veel vrouwen tegen. Vaak worden ze bij hun naam genoemd. Dat is niet onbelangrijk. Iemand bij de naam noemen, maakt dat iemand zich gekend weet. Het is persoonlijk, maar schept tegelijkertijd een band. Mensen die zelden of niet meer bij hun (voor)naam worden genoemd, voelen zich verloren en eenzaam. Wie kent mij nog? Niet voor niets zegt de Here God tegen zijn volk: Ik heb je bij je naam geroepen, u bent van Mij (Jesaja 43). Het is niet zonder betekenis dat bij de doop onze naam klinkt. En tegelijkertijd wordt verbonden met de andere Naam.

Vrouw tussen anderen

Eva was de eerste vrouw. Zij is geschapen omdat God het niet goed vond dat een mens alleen was. Mensen zijn aan elkaar gegeven. In het huwelijk, maar ook als ouders en kinderen, broers en zussen, vrienden en vriendinnen, burens, gemeenteleden. Mensen horen bij elkaar, kunnen niet zonder elkaar. Zo heeft God het bedoeld.

Het gaat dus niet alleen om mij. Daar lijkt het tegenwoordig wel eens op. Als ik maar tot mijn recht kom, als ik Gods plan met mijn leven maar weet. Vanuit de Bijbel leren we dat we aan elkaar zijn gegeven. Daar zit een groot deel van onze identiteit. Uniek, met een naam, en tegelijkertijd verbonden met anderen. Ook verbonden met mensen die ik niet zo leuk vind en met wie het wel eens schuurt.

Vrouw met geloofsovergave en power

Tegenwoordig wordt er wel over powervrouwen gesproken. Vrouwen die veel aankunnen, zelfbewust zijn, voor de dag komen en vaak naast een gezin carrière maken. In de Bijbel komen we ook powervrouwen tegen. Denk aan de vrouw (zonder naam) uit Spreuken 31.

Een bijzondere 'powervrouw' is Ruth. Als buitenlandse gaat ze mee met haar schoonmoeder Naomi. Haar overgave aan haar, aan haar volk en aan de God van Israël weet ze prachtig te verwoorden. Eenmaal in Bethlehem worden ze niet opgevangen als je zou verwachten. Voor weduwen en wezen zou gezorgd moeten worden. Maar er wordt geen broodje aan de deur gehangen en de mannen die zouden moeten lossen, nemen in eerste instantie geen initiatief. We lezen niet van teleurstelling of bitterheid bij Ruth. Ze gaat naar het land aren rapen. Zwaar werk, een stoffige akker vol stenen, een brandende zon, de hele dag voorover gebogen. Als jonge vreemdelinge tussen de mannen is ze erg kwetsbaar. Ze schaamt zich er niet voor om er openlijk voor uit te komen dat ze 'arm' is.

Na enkele weken aren lezen (Boaz maakt het werk voor haar gemakkelijker, maar neemt het niet over), nemen zij het initiatief door een bijzonder huwelijksaanzoek te doen. Over power gesproken. Het huwelijk gaat door. Boaz en Ruth trouwen. Ruth raakt zwanger en een zoon wordt geboren. Het kind ligt bij Naomi op schoot. Niet Ruth, maar Naomi heeft een zoon gekregen, zo zeggen de buurvrouwen. Obed, dat is 'hij die dient' zal hij heten. Geloven, belijden, initiatief tonen, mogelijkheden creatief gebruiken, het hoort heel dicht bij elkaar.

Powervrouwen laten zich leiden door geloof en door de power van de Heilige Geest. Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht.

Vrouw en lofprijzing

Mirjam, de zus van Mozes, gaat nadat ze bevrijdt zijn van de Egyptenaren, de vrouwen voor in zang en dans. Zingt de Heer, want Hij is hoog verheven, klinkt het. Het moet een prachtig gezicht geweest zijn. Aan de oever van de Rode Zee, nemen de vrouwen de lofzang van de mannen over. Een machtig koor, dat met stem en lichaam God de eer geeft.

Om God te loven, moeten we leren zien wat Hij deed en doet. Ook in moeilijke periodes is er altijd iets om God voor te loven. Eventueel met de tranen op de wangen. God zelf wil ons daarvoor open ogen, open oren en een open hart geven. En de overgave om onbevangen, blij en vol vreugde te jubelen tot Zijn eer.

Vrouw met een verleden

Maria Magdalena heeft een traumatische achtergrond. Duistere machten hadden haar in de greep. Wat een lijden. Dan ontmoet ze Jezus. Hij bevrijdt haar. Geen knellende banden meer, maar vrijheid. Geen duisternis meer, maar licht. Geen onrust meer, maar vrede.

Groot is dan ook de verwarring als ze haar meester ziet sterven en begraven worden. En als ze na een paar dagen het lege graf ziet, weet ze het helemaal niet meer. Verdwaasd en intens verdrietig loopt ze rond. En dan klinkt haar naam. Heel persoonlijk, heel intiem: Maria.

De Levende Here zoekt haar op en noemt haar naam. Zo doet Hij dat nog.

Vrouw en talenten

Tegenwoordig is er veel aandacht voor het ontwikkelen van gaven en talenten. De vraag is wat we daar nu precies mee bedoelen. Wat zou u graag ontwikkelen. Soms helpt het om er een andere vraag tegenover te stellen, nl: hoe zou u herinnerd willen worden?

Dorcas wordt als enige vrouw in de Bijbel discipelin, leerling genoemd. Ze wil Jezus volgen en van Hem leren. Wat heeft ze geleerd? De vrouwen vertellen het na haar dood. Ze was overvloedig in goede werken en in liefdegaven. Concreet betekende dat, dat ze kleding naaide en dat gaf aan de armen. Discipel zijn is: anderen helpen door te geven wat je hebt. In navolging van Hem, die Zichzelf gaf.

Vrouw aan de voeten van Jezus

Maria zit aan de voeten van Jezus. Haar zus Martha doet wat hoort. Gastvrij zijn en zorgen dat de gasten niets te kort komen. Maria eigent zich eigenlijk een plek toe, die haar niet toekomt. Tussen de mannen bij de gasten en niet in de keuken. Op de een of andere manier weerstaat ze culturele gewoontes, kritische blikken en kiest ze voor de nabijheid van Jezus. Daar moet ze zijn en nergens anders. Jezus zegt daarover: ze heeft het beste deel uitgekozen.

Jezus heeft liever dat je met lege handen komt, dan met volle. Hij wil liever dienen dan gediend worden. Hij doorbreekt alle belemmeringen die wij hebben gemaakt en bedacht. Hij zegt: kom maar. Ik weet raad met je. Wat voor vrouw je ook bent, hoe je leven er ook uitziet, hoe onzeker, gespannen, overwerkt je ook bent. Kom vrouw! Kom!